

din sbuciumul premergător nu mai rămăsese. Luptă aprigă, din care mai totdeauna eșea biruitor! Iar când se-ntâmplă să nu fie mulțumit cu ceia ce găsisse, întrerupea lucrarea; îmi luam notele, plecam, și a doua zi când mă chemă din nou la măsuța de trestie din chioscul grădinii, îmi citea, cu surisul pe buze, traducerea frazei rămase neispăvite Biruise . .

Așa am trăit trei săptămâni dintre cele mai frumoase ale vieții mele de student Și cu cât ani, în scurgerea lor pripită, îmi cern pela tâmpile tot mai mulți fulgi de zăpadă, gândul mă poartă tot mai cu drag îndărăt spre grădinița din calea Rahovei ori spre pridvorul unei căsuțe albe din Curtea de Argeș, spre ceasurile de lumină pe care mi-a fost dat să le trăiesc în intimitatea acestui suflet de artist

Ca o încheere a amintirilor de mai sus, dau aci traducerea *Mimului I* și a primelor 45 de versuri din *Mimul II* al lui Herondas, traducere făcută de Odobescu în primă vara anului 1894.

MIMUL I

Vergașa sau Meretricea

PERSOANELE

Metriche

Gyllis

Threissa, servitoarea Metrichei

METRICHE — Threisso, bate cineva la ușă; ia vezi, n'a venit la noi cineva dela țară?

THREISSA — Cine-i la ușă?

GYLLIS. — Eu

THREISSA — Cine, tu? Ce, ți-e frică să vii mai aproape?

GYLLIS. — Iacă-mă am venit mai aproape.

THREISSA. — Cine ești tu?

GYLLIS. — Gyllis, mama lui Philaenios Du-te înăuntru de
spune Metrichei că sunt eu

THREISSA. — Auzi-o, chiamă

METRICHE. — Cine e?

THREISSA. — Gyllis

METRICHE. — Mama Gyllis! (*către servitoare*) Hai! Cară-te de
p'aci, fă! Ce ursită te-a făcut să vii pe la noi, Gyllis?
Oare din cer picași pe pământ? Fînd-că mi se pare că,
iacă sunt vre-o cinci luni, de când, pre legea mea, nici
prin vis nu te-a văzut cinevâ venind până la ușă.

GYLLIS — Șez departe, fata mea, și prin mahalale no-
roiul stă mereu până la glezne, iar eu abia pot cât o
muscă, căci bătrânețele mă trag la vale și umbra mi-e
cât coleă.

METRICHE — Ia taci, nu-ți mai da vârsta de minciună,
căci tu, Gyllis, ai destulă putere să sugrumi și pe alții.

GYLLIS — Iți bați joc de astea Bine vă vine vouă, celor
mai tinere . . .

METRICHE — Hai nu mi te-aprinde așa!

GYLLIS. — Ia spune-mi, fetico, de câtă vreme văduvești
acum, muncindu-te singură în culcușu-ți pustiu? De când
s'a pornit Mandris în Egipt, sunt acum zece luni, și nici
carte nu-ți trimite, te-a uitat cu totul. Se vede c'a și băut
din apă ne-ncepută. Vezi că acolo e chiar casa zeitei dra-
gostelor, că toate câte se află și se întâmplă undevă, în
Egipt se găsesc, bogăție, jocuri de palestră, putere, trai
senin, cinste, spectacole, filosofi, aur, băețandri, templul
zeilor frați, Regele cel bun, Muzeul, vin, bunătăți oricâte
ai pofti, muieri, câte — zău, pe mireasa dracului — nici
cerul nu se poate mândri că poartă atâtea stele, iar la
vedere tocmai la fel cu zeitele de s'au dus odată la Păris,
ca să le judece frumusețile, (*a parie*) de n'ar auzi ele ce
spusei. (*tare*) Ce minte ai tu dar, vai de tine, să tot clo-
cești pe scaun? Așa ai să mi te topești cu incetinelul,
până-i îmbătrâni, și ca cenușa o să mi ți se mistuească
tinerețele Mai trage și tu în altă parte, mai mută-ți gân-

durile pe două trei zile și mai petreci și tu cu vreun alt prieten; corabia, numai cu o ancoră, nu stă temeinic proptită. Unul ca acela de-ar veni! . . . Numai cu unul nu e viață, . . . și mai ales când e iarna grea . . . ș'apoi vezi, nimeni nu știe ce are să ne-ajungă. La noi, biet, viața e nestatornică. . . .

METRICHE -- Și adecă ?

GYLLIS. — Oare n'o fi cinevâ aci pe aproape de noi ?

METRICHE. — Nu-1 nimeni

GYLLIS. — Ascultă dar treaba despre care am venit aci, să-ți dau de știre Feciorul Matachinei a lui Pataekios, Gryllos, știu cel care de cinci ori a eșit biruitor la întreceri, odată ca copil, la Pytho, apoi de două ori în Corint printre tinerii, căroră le'ncolțesc tiuleele, și în sfârșit în Pisa printre bărbați, la lupta cu pumnul, un flăcău bogat, blând de nu s'ar îndură nici un piron să'nfigă 'n pământ, ș'apoi nici măcar atins de pecetia Venerii, acesta te-a văzut pe tine la serbara Mizei, îndată toată firea 1 s'a turburat de dragoste; l-ai pătruns până la inimă, și de atunci, fata mea, din casă dela mine nu mai ese nici noaptea nici ziua; să roagă de mine cu lacrimi și mă giugiulește . . . și iac'așa, moare de dorul tău Metriche, fata mea, fă-mi și mie atâta hatâr, cu acest singur păcat, lasă-te și tu în voia zeiței; vezi să nu te prinză bătrânețele fără veste. Apoi, drăguță, ai să fii indoit mulțumită de ce vei face; ai să capeți mai mult decât crezi Gândește-te, ascultă-mă, știu că eu te iubesc, zău, să n'am parte de soarta mea

METRICHE — Gyllis, dacă părul ți-a albit, apoi și mințile ți s'au întunecat; uite, să n'am parte de întorsul lui Mandris și de buna zeiță Demetra, dacă dela altă femeie aș fi primit să ascult astfel de vorbe; cu picioarele șolaiș-grăpiș și sbierând ca vai de ea, aș fi învățat-o să se uite pe viitor cu groază la pragul ușei mele. Tocmai de aceea, draga mea, nici tu să nu mai vii pe la mine cu așa treburi; vorbe cari se potrivesc femeilor pe tocmeală, spune-le numai tinerelelor, iar pe Metriche a lui Pytheas las-o să clocească

pe scaun; astfel, de Mandris nimeni nu-și va bate joc Dar pe tine, Gyllis, cum vine vorba, n'am să te 'nvăț eu carte. Threisso! Ia șterge năstrapa cea neagră și toarnă 'ntrânsa trei cinzeci de vin curat, și după ce-i pica nițică apă, dă-ți să bea în bună voe. Na! Gyllis, bea.

GYLLIS — Ad-o! că doară n'am venit să te 'nduplec ci pentru că e sărbătoare.

METRICHE — Oricum o fi, Gyllis, să-ți fie de bine.

GYLLIS — Belșug să-ți fie, fata mea, în cadă, că mult e dulce, pe Demetra, ca vinul Metrichei mai dulce n'a băut Gyllis vin niciodată E! rămâi cu bine fata mea, și poartă-ți singură de grijă, (*aparte*) iar mie să-mi rămâe tinerelele Myrtale și Sima, cât o trăi și Gyllis

MIMUL II

Votru.

PERSOANELE.

Battaros.

Myrtale, *persoană mută*

Un gramătic.

BATTAROS. — Boieri judecători, despre neamul nostru nu aveți desigur a judecă, nici despre cinstea noastră, iar dacă acest Thales are o corabie în preț de cinci talenți și eu d'abiă pânea, nu va să zică, că dânsul va întrece la judecată pe Battaros, pe care l-a păgubit

.

Apoi dacă el, pornindu-se din Ake, a adus în corabia ce are, grăunțe și a curmat foametea cea rea, apoi și eu, ca negustor de fete, am adus aci din Tyr câte ceva pentru popor. Că doar degeaba nu-și dă grăunțele pentru mâncare, așa nici eu pe ale mele pentru petrecere. Ce! adică,